

H93
80 piéc
INDO-CHINOIS
1192

5218

thứ tư

Mỗi cuốn 0\$30

— CHUYỆN —

TIỂU ĐÀN

Vui lắm! Vui lắm!
Ai coi đến cũng bắt tặc cười.

Chủ bút :

PHỤNG-HOÀNG-SANG et DƯƠNG-DIỆP

MỎ-CÀY

Chủ bản :

PHẠM-VĂN-THÌNH

CHOLON

Bản này M. Đình-thái-Sơn nhường dứt quyền
xuất bản cho tôi.

TOUS DROITS RÉSERVÉS

Cuốn gian thì không đóng dấu của chủ bản, xin chớ vị chớ lắm!

IN TẠI NHÀ IN XU'À-NAY

60-64, Boulevard Bonnard, 60-64

SAIGON

1929

Pièce
8me Indoch
1192

(C.)

1192

PHẠM - VĂN - THÌNH

Nº 170, Rue Van-Vollanhoven - CHOLON

Bán sỉ và bán lẻ

Thơ, Tuồng, Truyện, Tiểu-Thuyết, Tuồng Cải-Lương
và các thứ sách chữ Quốc-Ngữ.

KÍNH CÁO (Điều Hành-vân)

Mượn lấy quyền vàng,
Trân trọng ít hàng.
Kính cáo đồng bang:
Nơi tôi trữ bán,
Sách vở ngồn ngang,
Gởi hàng nhậm lệ,
Giá tôi tính rẻ,
Các nhà buôn bán lẻ, lợi thay!
Truyện, Thơ, Tuồng, Sách xưa sẵn bày,
Kim thời lại có,
Tiểu-Thuyết, Cải-Lương,
Xuất bản thường thường.
Xin đồng bang đoái tưởng.
Giúp giùm tôi nghề thương bền lâu.
Ngỏ ra tranh đấu,
Với khách ngoại bang,
May đặn vững vàng,
Cũng nhờ ơn đồng bang đó thôi!
Phạm-văn-Thình vốn thiệt tên tôi,
Kính dâng liệt quí,
Khắp nơi đều đặn khương ninh!

Nay kính

TIỂU ĐÀM

1e SỮA MŨ MẮN

Có hai anh học trò kia, một anh lên Dương-Thăng, một anh tên Lý-Diệp, rủ nhau đi thi. Đường lúc đi giữa đường Lý-Diệp cỡi ngựa chạy sau, thấy đuôi con ngựa của Dương-Thăng chạy trước gió thổi phất phơ tốt lắm mới nói rằng: Để tôi ra cho anh câu đối anh đối chơi.

Dương-Thăng rằng: Chứ ra đi tôi đối cho.

Lý-Diệp ra câu đối như vậy: phong xi mã vĩ thiên điều tiến. Nghĩa là: Gió đưa đuôi ngựa ngàn lông mướt.

Dương-Thăng ngó quanh quất xuống ruộng, thấy có bầy trâu đang ăn mà trời thì mưa lâm râm liền đối lại rằng: Vũ sái ngư đầu vạn điểm sương. Nghĩa là: Mưa rưới đầu trâu muôn điểm sương.

Hai người đều mừng và vui lòng đẹp ý với nhau lắm.

Chạy một đôi xa vừa tới gần cái đình thấy có ông già, đầu bạc tốt người lắm, ra đón đầu ngựa lại mà nói rằng: Xin hai thầy dừng ngựa lại, tôi nói một điều đã. Hai người đều dừng ngựa lại. Ông ấy nói rằng: Hai thầy sức học thiệt có tài lắm, chuyển này đi thi chắc đậu, vì tôi nghe hai thầy một thầy ra cũng hay, mà thầy đối lại cũng giỏi, mà phải chỉ hai thầy cho tôi sửa một chút nữa thì hay lắm; sao hai thầy chắc là đuôi ngựa một ngàn sợi, còn mưa ấy một muôn hột? Hai anh học trò nói rằng: Xin ông dạy chúng tôi.

Ông ấy rằng: Theo ý già thì ra như vậy: Phong xi mã vĩ điều điều tiếng (gió đưa đuôi ngựa lông lông mướt). Còn đối lại như vậy: Vũ sái ngư đầu điểm điểm sương (mưa rưới đầu trâu điểm điểm sương).

Ông ấy nói vừa rồi thì hai người đều nhảy xuống ngựa mà làm lễ rồi hỏi rằng: Vậy chứ ông là người gì và ở đâu?

Ông ấy rằng: Tôi nói thiệt, tôi là ông thần ở tại cái đình này. Hai người ấy nghe liền lay mà rằng: Xin ông dạy hai anh em tôi chuyển này đi thi cho đậu. Ông thần rằng: Tôi nói không lẽ hai thầy đi cười tôi, chứ tôi làm ra thì không đáng, song có một điều ai làm sáng tôi sữa mũ mấn thì hay lắm the.

2e CHIM DỒNG-DỘC

Có hai vợ chồng con chim đồng-dộc kia đẻ ra bao nhiêu thì bị người ta hốt trứng hốt con hết, mới dắc nhau qua

nói với con rắn xin làm ổ gần nơi bọng cho khỏi bị hại. Con rắn nói: Thôi vợ chồng bây về ở với tao, ai mà dám ló đến đây. Ngày nọ một đĩa chần trâu, thừa diệp lúc con rắn đi ăn khỏi, leo lên bọng lấy ổ chim hết. Vợ chồng con chim rầu rĩ dắc nhau qua làm ổ gần bên ổ ong bầu; từ ấy về sau, thì bình yên vô sự. Chim mừng mà nói với ong rằng: Tôi tưởng anh rắn là độc nay mới biết không bằng anh. Con ong khoái chí nói lại rằng: Đều nói mà nghe, thiên hạ thấy anh rắn ảnh hay nói khứa kháo lỗ miệng người đều nói ảnh rằng độc, chớ gằm lại cho kỹ, thì miệng ảnh sao bằng dít tao!

3e KHÔNG BỎ THỐI CỬ

Có anh học trò kia tánh hay kiêu ngạo, khi nọ có ông Huyện mới đổi lại chưa biết anh ta, mà cái dinh ông Huyện thì ở ngan với nhà ảnh. Trước nhà ảnh có hàng tre. Bữa kia ảnh dán câu liễn trước nhà như vầy:

Đình chuông thiên can trước;

Gia tàn vạn quyển thơ;

Nghĩa nômi: Sân mọc ngàn cây tre;

Nhà đầy muôn cuốn sách.

Ông Huyện thấy thẳng xất, ghét, mới sai lính rằng: Bầy qua đốn hết tre nó cho rảnh, coi còn gì mà tre trước na.

Lính vung lịnh qua đốn hết hàng tre; thường thường đốn tre hay bắt thang đốn nữa chừng.

Anh học trò cũng không gỡ câu liễn, đề vạy dán nối thêm nữa rằng:

Đình chuông thiên can trước ĐÃN,

Gia tàn vạn quyển thơ TRƯỜNG.

Nghĩa nômi: Sân mọc ngàn cây tre VẮN,

Nhà đầy muôn cuốn sách DÀI.

Ông Huyện giận quá mới troàng rằng: Lính bầy qua bứng hết và gốc và rễ, coi còn gì dài vắn na.

Ảnh cũng không gỡ cặp liễn, cứ đề vạy, dán thêm vô hai chữ nữa như vầy:

Đình chuông thiên can trước đẵn VÔ

Gia tàn vạn quyển thơ trường HỦU.

Nghĩa nômi: Sân mọc ngàn cây tre vắn HẾT

Nhà đầy muôn cuốn sách dài CÒN.

Ông Huyện giận quá mà không làm chi anh ta đặng.

Năm ấy trời nắng hạn, ông Huyện đòi làng tổng tới ăn

chay nằm đất ba ngày ba đêm, cầu trời khấn Phật mà không mưa.

Anh mới làm thơ dán trước cửa mà ngạo như vậy :

Huyện đường quan đảo khuyết ;

Tổng thôn đồng tịch khiết ;

Bán dạ khai song quan ;

Minh nguyệt.

Nghĩa nôm : Quan Huyện ta cầu vớ ;

Tổng làng đều tới đó ;

Nửa đêm mở cửa xem :

Trăng tỏ.

(Trăng tỏ ; Nghĩa là không vắn vũ chúc nào hết)

Ông Huyện giận quá đòi nó qua mà rằng : Ta làm chuyện phải, cầu khấn cho trời mưa xuống cho dân làm ruộng mảy lại làm thơ mà kiêu ngạo... Bèn kêu lính troàng rằng : Nó làm thơ mười bảy chữ, đem nó ra đánh mười bảy roi, sắp nó thêm một roi là mười tám roi. Anh ta bị đòn một bữa lết lết mà cũng không bỏ cái tánh kiêu ngạo. Về nhà làm thơ dán trước như vậy :

Thi chương đề thập thất,

Huyện đường đả thập bát ;

Nhược tất liên thiên thi :

Đã sát.

Nghĩa nôm : Thơ làm mười bảy kết :

Bị mười tám roi lết :

Nếu làm bài liên thiên ;

Đánh chết.

Ông Huyện giận quá xui làng tổng kiện, đặng ông làm thiệt hại nó. Vốn anh ta lâu nay ở trong làng kiêu ngạo họ chịu đà không nổi, nay sản có tiếng ông Huyện đốc vào, ôi thôi ! Họ vào không biết mấy chục lá đơn. Ông Huyện không hỏi chi cho ắt chất, làm án phát phối, đày va ra xứ xa.

Anh ta bị đày lâu ngày, có một người cậu đến thăm mà người ấy có tật một con mắt. Cậu cháu gặp nhau, mừng rỡ khóc lóc, than thở thăm thiết quá. Đến lúc cậu cháu từ biệt nhau kể về người ở, anh ta mới làm một bài thơ đưa cho cậu lên đường như vậy :

Phát phối tại viễn phương :

Kiến cự như kiến nương ;

Lưỡng nhơn dai thống khốc.

Tam hàng !!!

Nghĩa nôm : Bị đày tới xứ xa ;

Thấy cậu như mẹ ta ;
Hai người đều khóc nước.
Lụy ba !!!

(Lụy ba, nghĩa là có ba hàng nước mắt).

4e NGHỆT LỐI

Tên học trò kia còn nhỏ, lịch sự trai, đi học, có đưa con gái thấy trò nọ thì muốn lắm. Thường bữa trò kia đi học về, con gái đón đường mà nói rằng : Em gặp anh đây, cũng tỉ như : cừu hạn phùng cam vô.

Nghĩa nôm : Nặng lâu gặp mưa ngọt.

Trò nọ không biết câu chi đối lại, lấy làm tức mình. Bữa nọ chiều học trò về hết một mình anh ta lên ở lại, vào thưa chuyện hết cho thầy nghe, xin thầy dạy một câu đặng đối lại với nó.

Thầy rằng : Có khó chi, mày nói lại với nó như vậy : Anh gặp em đây cũng tỉ như : tha hương ngộ cố tri. Nghĩa là (xứ lạ gặp người quen).

Anh ta mừng lấy thầy ra về đi ngính ngan, con mắt giáo giác có ý kiểm con kia. Chẳng dè con kia thấy chiều nay sao không thấy anh va về một lượt với học trò, thì biết va ở lại hỏi thầy. Kể thấy anh ta đi tới coi bộ vui lắm, con nọ mới nói như vậy : Em gặp anh đây như : Cừu hạn phùng cam vô, tha hương ngộ cố tri !

Anh va nghệt lối, vì nó nói chận rồi, tức mình không biết nói sao mới đối như vậy : Anh gặp em đây cũng tỉ như : Từ trình từ viết : đại học hải không thị chi di thơ nhi sơ học nhập đức chi môn dã !

5° DÂU DỌI CHA CHỒNG

Có con kia mới về nhà chồng, vợ chồng thương yêu nhau lắm. Bữa nọ thẳng chồng khuya dậy vát cây thả trâu ra đi cày, không kêu vợ dậy. Con nọ ở nhà ngủ cho đến mười giờ mới thức dậy, ra đi rửa mặt, thấy cha chồng ngồi dựa cửa ngó ra. Chị ta ngủ mới dậy con mắt ba chớp ba sáng thấy cái lưng ông tưởng là chồng mình, tay thì dọi miệng thì nói dờn rằng : Xao ngủ dậy sớm, sao không kêu người cha dời ? Ông cha chồng bị dọi ba cái đau quá, day mặt ngó lại, con dâu thấy râu ria xồm xàm mắt cổ đi cho một nước, vô buồng cuốn mùng gói quần áo xách ra về, không nói với ai hết. Đi ngan gặp thẳng chồng đương cày, ngó lên thấy con vợ đi, liền hỏi : Ủa ! sao mày về đây ? Con vợ trả lời rằng : Ừ tao dề, chừng nào cha mày chết dời, thì tao mới dề ở dời đây !

Thằng chổng nghe nói tưởng có khi ở nhà cha mình đánh khảo gì nó đây, cho nên nó giận nó bỏ nó về. Giận quá liền mổ trâu vát cày về vĩa lới sân quăng cái cày gãy tươi. Người cha thấy vậy thờ ra mà nói rằng : Hừ ! Sớm mai bị ba dọi, bây giờ gãy lới cái cày !!!

—>>><<<—
6° MUỘN NGỰA

Có anh nhà giàu kia đốt mà làm mất hay chữ. Bữa nọ có khách đương ngồi nói chuyện. Có thầy kia quen lớn viết cái carle mượn con ngựa, sai thằng nhỏ cầm lại đưa, anh ta coi rồi bỏ vào túi mà nói với thằng nhỏ rằng : Thôi mày về đi rồi tao lại đi !

—>>><<<—
7° THUỐC MẮG CỎ

Người nhà giàu kia ngậm đồng bạc chơi rủi quên nuốt mất ngan cỏ, chạy rước thầy tới cho thuốc, Thầy rằng : Có khó gì, mua một bộ bài cào về đốt đi, hòa với nước uống còn ngoài thì lấy lá thuốc cứu đốt rồi nó ra. Chũ hỏi sao vậy ? Thầy rằng : Dễ hiểu quá, trong bị ăn cướp đánh ra, ngoài lửa cháy vô thì tự nhiên bạc nó phải lòi ra chớ gì !!!

—>>><<<—
8° HỎI CHỖ LÀM

Bốn thầy làm việc gặp nhau mừng rỡ, bỏ sũa, hỏi bình an mạnh giỏi rồi, một thầy hỏi rằng : Vậy chớ bây giờ toa làm ở sở nào toa ? Thầy nọ trả lời rằng : Mỏ làm nhà Ròng. Hỏi thầy này, nói : Mỏ làm sở Cọp. Hỏi vậy còn toa làm sở gì ? — Phú-De : Hỏi thầy thứ tư : còn nghe nói toa làm toà bố mà làm về việc gì ? Trả lời rằng, Mỏ làm bộ trâu !!!

—>>><<<—
9° COI ĐẦU MUA NÓN

Lão thầy chùa kia ra ngồi đài ngó xuống coi chơi. Có anh nọ đi ngan qua thấy, hỏi giả ngó chơi rằng : Vậy chớ hai thầy trò nói chuyện gì đó ? Lão thầy ngược lên trả lời rằng : Tôi coi cái đầu nó bao lớn dặng mna cho nó một cái nón !!!

—>>><<<—
10° GIÁO TẬP

Có kẻ kia chết xuống vua Diêm-Vương nói ; Bởi vì kiếp trước nhà ngươi xài lửa lắm thôi kiếp này ngươi lên làm chức giáo tập và cho năm đứa con trai. Quỷ-sứ bẩm rằng : Người ấy tội nặng, sao vua cho có phước dưng ấy ? Vua rằng : Người không biết, chức nhỏ lương có mấy đồng, mà con thì nhiều, chạy không đủ cho nó ăn thì nó xé thây.

11. THẦY SAY RƯỢU

Thầy kia đi dạy học, học trò hỏi : Thưa thầy câu “ đại học chi đạo ” là nghĩa gì ? Thầy già say quở học trò rằng : mày nè lúc tao đương say mà hỏi. Tối về hỏi vợ, vợ rằng ; Đại học là tên cuốn sách, chi đạo là chứng cái đạo lý trong sách ấy. Sáng mai kêu trò đó mà nói rằng ; Chúng bây đại quá, hôm qua tao say, lại đem vở hỏi, nay sao không hỏi đi. Cái hôm qua hỏi đó : Đại học là tên cuốn sách, còn chi đạo là chứng cái đạo lý sách ấy. Tên học trò hỏi : Thưa, mình mình đực là nghĩa gì ? Tên thầy mau mau ôm đầu mà nói rằng : Khoan khoan đã, tao say nữa đây nè !!

12e NÓI CHỮ ANNAM RA CHỮ TÂY

Có hai thầy trò dắt nhau lên xứ thiềng thị chơi, thầy nói với trò rằng : Mày theo tao, tao tập nói chữ cho quen. Đi tới chợ gặp đám ma lớn đi, người vợ theo đưa khóc than vang dậy. Tên học trò thấy lấy làm kỳ hỏi thầy. Trên này đám ma họ có hát lý vậy thầy hé ! Thầy sửa lại rằng : Họ ty toai (tu, toi.) Đi một đôi nữa, tới cái thành, tên học trò hỏi : Cái chi lớn dữ vậy thầy ? Thầy rằng : Lũy (lui) Rồi thấy họ cỡi ngựa. Trò hỏi : Bò sao không có sừng vậy ? Thầy rằng : Mã (moi).

13e THẦY DỐT

Có người chủ kia rước thầy về dạy con mình học, giao với ông thầy rằng : Như thầy nói sách sai một chữ thì bớt tiền một quan. Thầy chịu.

Bữa nọ nói sách đại học, đến câu : Ô hô tiền vương bắc vong, thầy nói lầm rằng : Ừ hý tiền vương bắc vong, ông chủ nói rằng : Ô hô chớ phải ư hý đâu.

Đến nói sách Luận-Ngữ câu : Ty cô lễ nhi cận ư hý. Thầy nói lầm rằng : Ty cô lễ nhi cận ô hô : Chủ giận nói : Ty cô lễ nhi cận ư bý, chớ phải ô hô đâu.

Thầy giận quá, bữa nọ nói lên với học trò là con chủ nhà rằng : Cha mày nhiều chuyện lắm, nay ô hô, mai ư hý, nay ư hý mai ô hô, có bao nhiêu đó mà bớt tiền tao hoài.

Đến mãng năm chồng tiền công cho thầy về, toán trừ mấy chữ nói sai, thì còn có ba quan. Thầy giận rằng : Tại hà ngôn hưng, thị hà ngôn hưng. Chủ nói : Thầy sai nữa : Thị hà ngôn dư, thị hà ngôn dư. Chủ xách hai quan tiền đăm, còn lại có một quan. Vợ chủ nhà ra nói : Thôi, tuy thì vậy, chớ công thầy dạy con mình một năm cũng cực

khổ, cho thầy phân nửa kẻ tội nghiệp. Tên thầy nghe nói vậy mừng chạy lại xá bà chủ mà rằng : Phu-nhơn bắt ngôn, ngôn tất hữu trung. Chủ rằng : Sái nữa : Phu-nhơn bắt ngôn ngôn tất hữu trung. Người chủ xách phứt quan tiền đi cất.

14° THUỐC NGỬA

Có thầy kia treo bản bán thuốc ngựa, có tên nọ vào mua, rồi hỏi phải làm sao ? Thầy rằng : Có khó gì, bắt đặng con ngựa rồi vạch miệng nhét thuốc vào thì nó chết.

15° ĐÁNH CHA GIÀ

Có tên thầy ngoài Bắc vào đất Đồng-Nai dạy trẻ con học. Học trò quen rồi cũng học đặng ít tiếng. Bữa nọ đương uống trà, mới ra đối rằng : Chén bé. Trò nọ lạnh thấy đó có cái tô, mới đối. Bác to. Thầy khen hay.

Trò kia ngụ ý tiếng bác to, mới đối rằng. Cha già. Thầy giận bực cho một bực tai chúi lúi, trò và đi và khóc mà rằng : Bác to kia không đánh lại đánh cha già. !

16° NGỒI LÂU PHẢI ĐỔI

Tên linh kia đi thú xa, tánh hay ghen, khi ra đi về một cái hình ngồi bên cửa vợ mà làm dấu.

Đi thú ba năm về, coi lại sao sái dấu, giận rầy vợ rằng : Ừa ! hồi đó nó ở bên kia, sao bây giờ qua bên này ? Vợ trả lời rằng : Thì nó ngồi một chỗ lâu nó phải đổi chớ sao ?

17° SỚM ĐỎ TỐI ĐEN

Có tên thợ mộc kia đi làm sớm đi tối về, có con vợ hay xàng xê. Khi khuya dậy đi làm, nó lấy son quét ngan qua ba cái mà làm dấu. Khi anh ta đi rồi, vợ ở nhà xàng xê với người khác mất dấu, sợ chồng biết mới lấy mực quét ngan ba cái.

Chiều chồng coi lại thấy ba quét mực lắt đầu mà than rằng : Coi đồ làm vậy mà cũng sớm đỏ tối đen, sớm mai ba-son chiều ba-mực.

18° HỌC LỢI

Tên thầy thuốc kia tới làm thuốc rủi chết người ta, chủ nhà giận bắt trói bỏ dưới nhà dưới. Khuya lại thầy lên mở trói lợi sông trốn về, mình mây ướt hết. Bước vào nhà thấy con đương học mạch, nói với con rằng : Con có học mạch thì phải học lợi con nghe !

19° ĐỊA-LÝ

Có thầy địa-lý nhỏ mới cưới vợ, lồi ngủ với vợ, rờ cái mũi nói rằng: Đây thiệt phát long chi sơ; rờ hai cái vú nói rằng: Mừng đặng long hồ cu tàn; rờ tới bụng, nói rằng: Một gò Bình sa rất tốt; rờ lần xuống nói rằng: Ủ, đây là kiếm tỉnh tốt dữ có huyết rồi. Chừng leo lên vợ hỏi làm gì vậy? Thầy rằng: Tao coi đả đặng huyết rồi để lo ban lên đặng mà tắt thi khâu.

Người cha nằm cách vách nghe, mừng cười lớn lên mà rằng: Con đả kiếm đặng huyết tốt, làm sao làm sao, con cũng để dành đến sau con chôn cha vào đó con nghe!

20° CHÓ CẮN TAY

Tên thầy kia thấy đứa học trò nhỏ cầm cái bánh bòn Thầy rằng: Mày đem đây tao làm cái trảng khuyết cho mày coi. Thằng nhỏ không dè đưa cái bánh cho thầy, thầy day cắn phứt hết nửa cái, rồi nói rằng: Để tao làm trảng lặn cho mày coi! Thầy vừa há miệng cắn bánh, thằng nhỏ nóng ruột lấy tay đập lại, lở thầy cắn nhầm tay, nó khóc. Thầy và hà tay và đồ rằng: Thôi thôi bữa nay tao tha mày học, về nhà có hỏi thì mày nói bị chó cắn nhầm tay nghe!

21° MỜI DỰNG KÊ

Vua Diêm-Vương đau(?) Sai quỉ-sứ lên rước thầy thuốc dặn quỉ rằng: Nhà thầy nào trước cửa không có ma là thầy thuốc hay. Quỉ-sứ lên đi từ sớm mai đến trưa, coi nhà thầy thuốc nào cũng nhiều ma. Thấy nhà thầy kia có một con ma mà thôi. Quỉ mừng vào hỏi thầy làm thuốc được bao lâu. Thầy rằng: Tôi mới dựng kê hôm qua!

Ý là mới dựng kê hôm qua mà đả giết hết một mạng phải vài ba năm biết là bao nhiêu.

22° ĐỪNG CHO THUỐC NGƯỜI MẬP

Có thầy thuốc kia cho thuốc chết người ta. Chủ giận biểu đầy tớ đem ra đánh, thầy quỉ khóc lóc, chủ giận nói bằng không thì giải quan. Thầy sợ tội, nên năn nỉ xin đem về chôn. Chủ cho, thầy đem về tần liệm xong rồi, nhà nghèo không tiền nạ, bắt hai đứa con và hai vợ chồng khiên đi chôn. Đương đi thầy buồn mới ngâm rằng:

Làm thuốc như vậy nghĩ cũng bức;

Vợ trách chồng rằng:

Vì mình làm thuốc vợ con cực;

Thằng con nhỏ rằng :
Thầy nặng đau vai cắt chẳng lên;
Thằng con lớn rằng :
Sau đừng cho thuốc mấy người mập;

23. THẦY THUỐC HAY

Một người kia vào tiệm thuốc, mua thuốc hưng dương. Uống rồi về nửa đường, thuốc mạnh nó cứng liền. Anh ta và cầm và nhảy lên nhảy xuống mà rằng : Thệt thầy thuốc hay, thầy thuốc hay thệt.

24. HẾT GẠO

Có thầy kia dạy học trò mà có lánh dề.

Có hai vợ chồng tên nọ cho con học, lão thầy thấy mẹ thằng đó ngộ, ý muốn ve vãn nói ló mòi ra, con mẹ nọ biết, nó về nói lại với cha mẹ nó. Hai vợ chồng tính phá ông thầy chơi. Bữa nọ thằng nhỏ thưa với thầy rằng : Má tôi biểu tôi thưa với thầy, tía lỏi đi khỏi mời thầy tối nay qua chơi, lão thầy mừng, tối lơn tơn qua, ngồi uống nước mới vừa rồi, kể người chồng về kêu cửa. Lão thầy sợ quá, sờn sát không biết chạy đi đâu. Con mẹ nói nhỏ với thầy rằng : Thôi dưới nhà dưới tôi có sẵn lúa đương xay đo, thầy xuống đã đo xay, chồng tôi về một chút rồi đi, rồi mình sẽ nói chuyện. Lão thầy túng phải xuống xay. Chừng người chồng vô hỏi : Vậy chớ ai xay lúa đó ? Vợ rằng : Tôi mượn ông thầy xay lúa. Người chồng biểu vợ châm nước uống, uống nước rồi biểu vợ. Mày đi nấu cho tao ba hột cháo, tao ăn rồi tao đi lấy củi. Vợ đi nấu cháo ăn uống xong rồi kéo vợ xuống đê vợ giữa ngựa đố dờn chơi hoài. Lão thầy thấy gay con mắt quá phải ráng mà xay cho tới sáng hết ba chục giạ lúa, rồi rút cửa sau về mất.

Cách nửa tháng thằng nhỏ nói : Thưa thầy, tía tôi đi khỏi, má tôi biểu mời thầy qua chơi. Thầy giận mà nói rằng : Thôi tao biết rồi, bên nhà má mày đã hết gạo rồi đã !!

25. ĐI THÚ

Có người đòn bà kia, bị bụng chửa nên dòm xuống coi của mình không đặng. Khi nọ đẻ rồi, đầy tháng ra ngồi dựa rào mà tiều, dòm xuống thấy..... mừng mà nói rằng : Dĩ không xưa rày mới thấy mặt đa. Vừa có lên linh đi ngan qua nghe nói, tưởng là người ta hỏi mình liền trả lời rằng : Ừ. Tôi đi thú Chantaboum mới về.

26° TÁNH KHÔNG CHỪNG

Có người kia nhậm con mắt, nhỏ đủ thứ thuốc mà không hết. Có người biểu rằng: Mỗi bữa, sáng ngủ dậy, ra đi tiểu lấy nước đái rửa nó, thủng thủng rồi nó hết. Va y theo lời làm như vậy, chừng chín mươi bữa thì thiệt hết.

Bữa nọ anh ta ra ngồi đái, cầm mà nói rằng: Mày cho thuốc con mắt tao mạnh, tao thương mày quá! Tao muốn may cho mày một cái áo, ngắt mày khi dài khi vẫn không chừng, tao muốn mua cho mày một cái nón ngắt mày khi lớn khi nhỏ không chừng.

Có kẻ đi ngan qua hỏi: Vậy chớ ngồi nói chuyện gì đó hử? Trả lời rằng: Ta khen thầy thuốc hay chớ gì đâu.

27° THUỐC RẤT LINH NGHIỆM

Có thầy kia treo tấm bản rằng: Đây có bán thuốc con gái mê. Bữa nọ tên linh vào mua tên thầy đi khỏi, người vợ lấy bán. Người linh lộn vào lưng rồi, ngoắt vợ tên thầy vào buồn.... rồi đi về.

Kể chồng về, vợ thuật chuyện lại. Người chồng giận quá, nói rằng: Ai dạy mày lấy người ta vậy? Vợ trả lời rằng: Nếu mình không làm như vậy, làm sao cho họ biết rằng thuốc mình linh nghiệm.

28° MAU PHAI

Có người kia ở Mỗ-cày có nghề chụp hình, cậy người đi nói vợ. Cha mẹ đang gái nói: Để tôi hỏi lại coi con tôi nó ưng không đã. Tối lại cha mẹ kêu con gái ra hỏi rằng: Có thầy chụp hình đi nói mày đó, sao mày có ưng không? Con gái ấy vùng khóc lên mà nói với mẹ rằng: Tôi không ưng thầy chụp hình đâu. Mẹ hỏi sao vậy? Con gái rằng: Mau phai lắm!

29° CŨNG CHẾT

Hai đứa dắt nhau ra bờ tre, trai gái với nhau. Con gái hỏi thằng trai rằng: Sao, anh thương tôi không? Trai rằng: Tao thương mày lắm chớ, như tao mà có bỏ mày, cho tao chết đi.. Trai hỏi lại. Còn mày có thương tao không? Con rằng: Tôi mới thương anh lắm chớ, như tôi mà có bỏ anh, thì cho tôi chết. Có ông già ngồi sông bên kia đường, nghe liền nói rằng: Còn tao mà sông không dâng đây tao cũng chết !!

30° CŨNG MỘT MÓN

Ông kia có ba người rề. Người rề lớn làm thợ bạc, người giữa thợ may, còn người rề út không làm nghề chi hết, ngày tối ăn chơi.

Ông giận trách rằng: Làm thợ bạc muốn ăn bột mấy phân có mấy phân; Làm thợ may muốn mấy thước có mấy thước, chớ mầy cứ du hí du thực mà thôi!

Rề út rằng: Chẳng cần gì. Để tôi rèn một cái mát, rồi tối tôi khoét cửa kho họ, tôi lấy bạc trăm bạc ngàn chớ thêm thứ một phân hai phân như hai ảnh.

Ông giận rằng: Nếu nói như vậy, thì là mầy ăn trộm ăn cướp người ta hé. Rề út giận mà nói rằng: Vậy chớ hai ảnh ăn bột của người ta, hai ảnh là cái gì đó?

31° HẾT TRỊ

Có tên kia gánh củi đi bán, rủi đụng nhằm mình tên thầy thuốc. Thầy giận rằng: Mầy đuôi sao? Tao muốn bạt cho một bạt tai. Tên ấy rằng: Ý, ý, thầy, thả thầy đập tôi mấy cái thầy đập, chớ đừng có bạt tai tôi chết tội nghiệp.

Có người hỏi sao vậy? Nó nói: Người đều nói bề phạm nhằm cái tay thầy thì hết trị.

32° ĐÒI ĂN

Có tên kia đau bụng kiết rước thầy đến hết thuốc, nói với thầy rằng: Tôi nghèo không tiền trả, xin thầy cho mạnh rồi, tôi đãi một tiệc cho vui. Thầy chịu, cho mạnh rồi mà nó nói dối rằng chưa. Tên thầy giận quá, lén rình thấy ảnh đi sông bón, mới nói rằng: Đó anh sông tốt quá mà không chịu mời tôi ăn. Ảnh rằng: Thầy muốn ăn lắm sao? Thầy nói: Thì tôi sở mộ có bấy nhiêu, mà anh xấu rước quá!!!

33° CAO VÁY

Người kia biểu tên thợ váy tai. Thợ váy đau quá chịu ã không nổi, thợ nói: Bên này rồi ã, day qua bên kia. Người ấy nói: Ừ, còn lấy bên này nữa sao? Vây chớ tôi tưởng lấy hai bên một lược ã. Sao mà nó ão thấu qua bên này lặn!!

34° TÁ THƠ NGU, HUỒN THƠ NGU

Có tên kia mới mua bộ truyện hai cuốn hay lắm, anh nó nghe tới mượn về coi chơi. Tên kia có ý xấu nên cho mượn

có một cuốn mà thôi. Anh nọ coi thấy chuyện đút khúc đầu, giận không trả.

Lâu quá tên kia đến đòi, anh nọ trả lại có nửa cuốn, xé để lại phân nửa. Tên kia hỏi sao vậy ? Anh trả lời rằng : Anh cho tôi mượn phân nửa thì bây giờ tôi trả lại phân nửa cũng như anh vậy chứ sao !

Tên kia tức mình về đi kiện với ông Huyện. Ông Huyện cho đòi hai đảng tới hỏi ác chất rồi mới xử như vậy :

Thằng cho mượn thật là quá đại.
Mượn rồi trả găm lại chẳng khôn;
Hai đảng đã tới giữa nha môn;
Vậy thì ninh mà nghe ông xử;
Đánh vài chục biều sau đưng có hà tiện.

35° TRÊN DƯỚI THÔNG ĐỒNG

Một người kia râu dài khỏi bụng, người thấy đều khen rằng tốt.

Ngày kia xảy gặp một thầy tướng, anh ta biểu thầy coi tướng cho mình, cũng có ý khoe bộ râu luôn thể. Thầy tướng rằng : Tiếc thay bộ râu ông vẫn một chút !

Người ấy nói : Râu tôi dài khỏi bụng, người người đều khen tốt; sao thầy chê vẫn ? Thầy rằng : Phải chi nó dài thêm ít tấc nữa, cho đặt trên dưới giao thông với nhau, càng tốt hơn nữa.

36° CHO SỐNG LẠI

Tên thầy kia mang tử đi làm thuốc dạo, cho thuốc một đứa con nít rủi chết, chủ giận biểu phải đem về chôn. Tên thầy bỏ vào tử mang đi về. Có nhà kia kêu thầy vào làm thuốc. Thầy vào kéo tử ra hết, quên kéo tuốt ngắn tử lòi cái thầy thẳng nhỏ. Chủ nhà thất kinh hỏi ! Hử ! Thầy con ai mà thầy đem đó ! Thầy trả lời rằng : Con nhà kia uống thuốc thầy nào chết đi bây giờ biểu tôi đem về cho thuốc cho sống lại.

37° THẦY THUỐC ĐÁNH LỘN

Đại phương mạch là thầy cho thuốc người lớn còn ấu nhi khoa là thầy cho thuốc con nít.

Tên thầy đại phương mạch nắm đầu thầy ấu nhi khoa mà đánh. Người lối xóm chạy lại can ra mà khuyên rằng : thôi, hai thầy cũng đồng đạo với nhau rầy rà làm chi. Thầy đại phương rằng : Thì đó, mấy ông nghĩ coi ! như thằng này mới dễ ghét dữ chứ ! có tôi làm thuốc cho người lớn

manh giỏi, mới sanh sãng con nít ra cho nó làm, còn nó làm con nít rồi không cõ người lớn cho tôi làm hé!!!

38. LIÊN HỮU HỘI

Khi đó râu nói với lông mày rằng : Bọn ta sanh nhằm lúc này, người đời hay khinh bạc lắm, chỉ bằng hiệp lại bao bọc giúp đỡ cho nhau là sự tốt, tôi với anh tóc-mai đã liên với nhau rồi, vậy tôi thấy trên con mắt này có hai vị quí ông đây cũng là bậc trên trước, cũng là ở nơi đầu mắt với nhau, nên tôi xin hòa hiệp với nhau một đoàn thì lấy làm sự tốt lắm, xin hai ông chớ từ. Lông-mày rằng : Chúng tôi đều cảm ơn ông chẳng bỏ phận hèn mọn mà nghĩ đến. Song chúng tôi hèm vì phận-mỏng, gốc-thừa, vậy sao ông không xuống dưới nhà họ Mao kia, chỗ vườn rậm có dựng cột cờ đó mà lập hội, chẳng là đông đảo hơn!

39. THUỐC TRỒNG RÂU

Người kia không râu, giận mình chẳng phải đứng trượng phu, mới đi tới thầy mua thuốc trồng râu thầy đi khỏi. Người vợ thầy bày một phương rằng : Có khó gì, về lấy trứng dái gà mỗi bữa chà chà hai bên mép, thủng thủng rồi nó ra.

Người ấy về làm y như vậy, ít lâu quả có râu ra. Người ấy mừng đem đồ đến đền ơn. Thầy mới hỏi vợ phương thuốc đó ở đâu mà thấy? Vợ rằng Y là ý vậy. (nghĩa là thuốc tại có ý) thiếp ngày mới gả cho phu-quân, một sợi cũng không, vì bị hai hòn ngoại thân của phu-quân chà hoài, chẳng bao lâu bây giờ cho đến đôi xồm xồm ra thế này!!!

40. ÔNG GIÀ CÓ MIỆNG

Chú kia râu ria um sùm không thấy miệng mồm chi hết. Đi đường gặp thằng con nít nói chơi rằng : Hề tử nghinh phong tẩu, chỉ kiến hồ tử bất kiến khẩu (râu ria đi ngoài gió, chỉ thấy râu ria miệng đâu có). Người râu giận quá, tay nắm râu dỡ lên bày miệng ra, chỉ miệng mà mắng rằng. Giống gì đây không phải miệng, vậy chớ hùm mẹ mày đây sao?

Thằng nhỏ bị mắng khóc chạy về mẹ nó, mẹ nó dỗ nó rằng : Không phải đâu con, chú đó mắng người khác đa! thôi, con chạy theo mắng chú lại, nói mẹ có mà ít kia, le the năm mười sợi he, chớ không phải xồm xồm như của chú vậy đâu!

41° BỊ MẮNG

Có tên thầy kia, người có bệnh đến rước không dám đi chữ giận sai đầy tớ tới mắng. Thằng nhỏ đi một lát rồi về. Chủ hỏi có mắng thầy chưa? — Nó thưa chưa, hỏi sao vậy? — Nó thưa mắc họ ở trước chưởi om đó chặt quá, tôi chen vô có dặng đầu mà mắng.

42° NGƯỜI LÙN HUN VỢ

Người lùn mới cưới vợ lúc lên dăng, hun vợ hơn một trăm cái mà chưa thôi, vợ hỏi sao vậy? Nó nói: Chờ để tao, xuống dưới rồi mai tao lên chưa tới đây đa....

43° CÙNG LÀ THẮNG ĐUI SƯỞNG

Một bọn đui dắt nhau đi đường nói chuyện với nhau rằng: Nghĩ lại trên đời duy có mấy thằng đui sượng hơn hết, Như mấy người sáng đó, cả ngày lợi lặn sự ruộng nương cực khổ, sao bằng bọn mình, trong lòng thông thả không lo dặng thất gì hết.

Có mấy người làm ruộng đi sau nghe, mới giả dò quan đi, hét lên rằng: Quan lớn đi sao mấy thằng này không tránh đường, trở cán cuốc khổ trên đầu mấy thằng ấy, rồi lên nghe, nó lại nói. Đò thấy không mấy anh, đi lại cũng mấy thằng đui sượng hơn hết, quan đi mà không tránh, vì chẳng vì nó đập bụi đập bậm chút dĩnh rồi thôi, không chi mình, chờ phải mấy người sáng thử coi đã bị đánh thì chờ, mà không biết chừng còn bị ỡ tù nữa đa!!!

44° TIẾNG KHÔNG XA

Hai vợ chồng tên đui đồng ngũ, vợ hẹn với một người gian phu đến làm công chuyện. Chồng nghe hỏi rằng: Tao nghe tiếng đó ở đâu làm cái gì vậy. Vợ dối rằng: Tưởng khi ở vách bên kia họ chơi, ối chuyện người ta nói làm gì nà!

Một lát lại nghe nữa, chồng lại nói: Tức quá! tao nghe cái tiếng nói lẫn quần lối đây chứ không có đi xa đa!!!

45° CẬN THỊ

Ba người cận thị đi ngang qua tiệm kia, ngó lên thấy trước tiệm có tấm biển hiệu tiệm là «Sơn-Long.»

Anh đi trước nói: Tiệm đây có bán Sơn-Lang hé? Anh đi sau nói: Phải đâu, họ đề hai chữ Sà-bong mà!

Hai người cải hoài, mới nói: Thôi để hỏi monsieur sau này có nhãn lực hơn mình, người sau ngó lên một hồi lâu,

rồi nói rằng : Hai anh đều làm hết, tôi coi trên đó có biển gì đâu !!!

46° BAY NÓN

Người cận thị kia đi lạc đường, thấy trên tấm đá có đậu một con quạ, ngỡ là người ta, kêu mà hỏi thăm đôi ba lần, không nghe trả lời, mới lần lại gần, con quạ sợ bay đi. Người ấy rằng. Mỏ (moi) hỏi đường toa (toi) toa làm hiểm không chỉ, hèn gì bị gió thổi bay nón, đáng !!!

47° ĐỊT HAY

Có người kia hay địt lắm, vào lò thợ rèn, mượn rèn một cái phản. Đương nói giá chưa xong, anh va địt luôn một dọt hơn mười cái. Anh thợ thấy vậy nói. Mày giỏi địt, địt cho đủ một trăm cái, thì tao rèn cho mày một cái phản không ăn tiền. Anh ta liền địt dư trăm tiếng. Anh thợ phải làm cái phản rồi đưa cho anh. Anh va lại địt luôn hơn ba chục cái nữa mà nói rằng. Cái đó là thêm cho anh ít chục nữa nghĩa là tôi đền ơn cho anh, xin anh chớ từ!

48° ĂN TRỘM ĐỊT

Tên ăn trộm kia đánh gạch vào chun trốn dưới giường, rồi lờ tròn địt một tiếng lớn quá. Chồng nghe mắng vợ, vợ lại nói chồng hai người rầy với nhau hoài. Tên ăn trộm nằm dưới giường tức cười nín không dặng nói lớn lên rằng. Địt đó là ăn trộm địt đa ! Rồi tông cửa chạy mất,

49° CỬA CHẰNG LÌA MÌNH

Một người con gái có nhan sắc lắm, có người nọ nghèo muốn cưới mà sợ nó chê. Mới mượn bà mai cho lanh lợi, chuốc ngót nói rằng. Mình giàu có sang trọng.

Con gái ấy chịu.

Chứng cưới về, vào nhà thấy nhà rách vách nát, trong nhà không có một món gì nên thân. Con gái ấy biết mình mắc mưu, khóc hoài không thôi.

Người chồng mới đem vô buồng.... Đương nửa cuộc rồi thôi, mà nói rằng. Chẳng phải tôi khoe với mình tôi giàu, tôi không phải như họ đâu, có cửa se sua, chưng dọn ra cho đầy nhà, chớ thì không, cửa tôi có bao nhiêu đó, thì tôi ráng theo chẳng khi nào lia khỏi mình tôi, như mình có chê tôi nghèo, thôi thì đi về đi.

Chị ta lau nước mắt và cười và nói rằng : Ai mà nói cái gì đâu nà ?

50. DẠM CHO THUA

Có người đồn bà kia gánh hai đầu hai dõ hai con heo đi bán. Anh nọ đi đường có vát hai chục quan tiền, thấy heo muốn mua mà sợ tốn tiền, mới vát tiền đi sau con mẹ nọ mà nói rằng : Phải ai cho mình hun cái chéo áo, mình cho năm quan. Chị nọ nghe nói, nghĩ cho hun một chút chéo áo cũng không hại gì, chịu đi. Anh nọ hun cái chéo áo rồi mở năm quan tiền đưa thiệt như lời.

Đi một đôi, ảnh lại nói rằng : Phải ai cho mình bóp vú một chút, mình cho năm quan. Chị nọ nghĩ bóp vú cũng không hại gì, chịu đi. Anh nọ lại bóp một cái rồi cũng trao năm quan tiền nữa.

Đi một đôi nữa, ảnh lại nói : Phải ai cho mình múm vô vòm một chút mình cho một chục quan. Chị nọ nghĩ. Múm vô vòm một chút cũng không hại gì màặng một chục quan, chịu đi.

Anh nọ đem vào bụi, thiệt cũng múm vô vòm rồi lấy ra, đưa một chục quan rồi ra đi như thường.

Chuyến này anh ta lại ninh nang đi trước, chị nọ đi sau thăm dòn lại nói rằng : Phải ai cho vô một chút nữa mình cho hai chục quan tiền lại. Anh nọ chịu, dắt vô bụi cho đi nữa chừng rồi lấy ra vát hai chục quan tiền đi trước.

Chị nọ lót lót đi sau, chịu không đặng lại nói rằng : Phải ai cho vô hết mình cho cặp heo này ? Anh nọ chịu dắt vào bụi, cho vô thẳng tay, rồi cũng lấy ra. Chị nọ không nghe kéo riết lại mà nói rằng : Thôi anh làm cho thẳng bữa đi, rồi về nhà tôi cho luôn con heo mẹ nó ở nhà nữa.

Muốn coi tiếp, thì hãy coi cuốn TIẾU-LÂM.

In tại Nhà In XUA-NAY Ng-háo-Vĩnh.

60/64, Boulevard Bonard — Saigon.

Nếu muốn xem rõ truyện
Nhạc-Phi, phải nài cho được
bộ NHẠC-PHI của Nhà-In XUA-NAY
xuất bản, dịch đủ hơn, đã in xong
toàn bộ 27 cuốn, dài trên 1100 trang
văn hay và dăng dị, giấy tốt, chữ rõ,
hình màu cực đẹp, bìa cứng.

Các bộ truyện NHẠC-PHI khác chỉ có
600 hay là 800 trang mà thôi.

Tôi là Annam

Tôi chỉ mua Savon

của hàng Annam

bán mà dùng.

Savon trắng

HIỆU MẶT TRỜI MỘC

và Savon đen

HIỆU CON RỒNG

của hàng Annam Háovinh Côngty là
tốt nhất, cứng nhất, ngời nhất, bọt
nhiều, lâu tiêu, giặt không mục đồ.

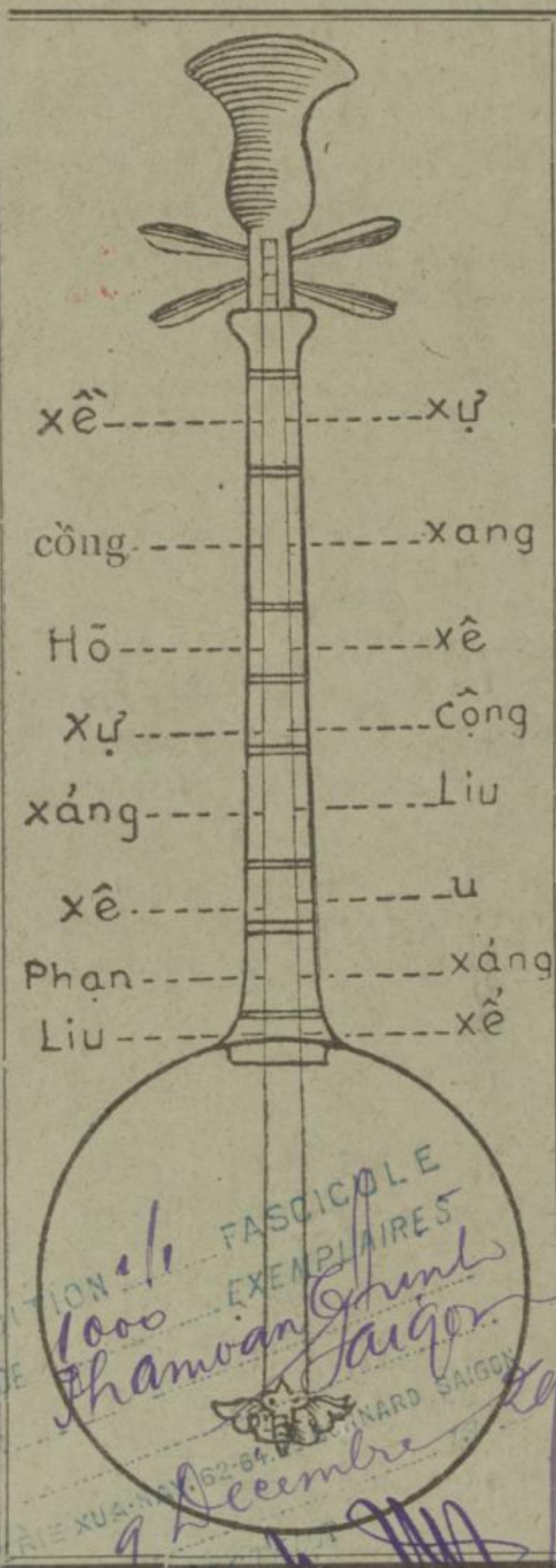
DỄ HỌC

MAU BIẾT

Mời in rồi cuốn

BẢN ĐỜN KÌM

CÓ SÁU CHỤC BÀI

?

Vì nào chưa biết đờn mà muốn học, hoặc vì nào vừa biết muốn học thêm thì hãy mua một cuốn: "**BẢN ĐỜN KÌM**" trong bìa lót có hình cây đờn như kể đây về học thì mau biết; vì những bài trong cuốn này chỉ nhịp rành rẽ dễ học, chữ đờn dăng tiện dễ đờn! lại người viết cuốn này là người sành sỏi nghề đờn, mà không ai đâu lạ vốn M. LÊ-VĂN-PHỤNG anh ruột của Lê-văn-Tiếng là người đã từng viết nhiều cuốn tuồng Cải-lương và bản đờn mà quý vị thường dùng bấy lâu.

Mua lẽ xin hỏi các hàng sách, mua sỉ do nơi:

PHẠM-VĂN-THÌNH

170, Rue Van-Vollenhoven, 170

CHOLON

XẮP XUẤT BẢN

TUỒNG HÁT CẢI-LƯƠNG

TÌNH HIẾU VỆ HAI

Tuồng này có đủ cả hĩ, nộ, ái, ố; bi, oan, ly, hiệp. Nhứt là lớp thầy trò Trương-ần-Sĩ thọ hàm oan ai xem qua cũng bắt cảm động.

BÁ-NGỌC-SƯƠNG

KIỆN-TRINH TỰ-TỬ

Diễn theo truyện PHẤN-TRANG-LÀU lúc Hồ-Khuê đưa cha con Kỳ-tử-Phủ về Hoài-an cho đến lúc Long-Phiêu cứu Bá-Tiểu-thor.

4e ÉDITION
TIRAGE DE
EDITEUR
FASCICOLE
EXEMPLAIRES
1000
Phạm Văn Tình
Saigon
9 Décembre 1964
SAIGON